

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שעורים לא
זבך עליו שמן ולא יתן
קלף לבנה כי היא מנחת
קלות הוזה מנחת זכרון
מזכרת עון;
- במדבר ה טו
2. מים גנובים ימחקו
ולחם סתרים יענם;
משלי ט ז

הגהות הב"ח

(א) בסימנה מכנים הריס
עשין (עש) לשון וכו'
המים חֲתִימֵי ויכין סֵלֶה
אל תהיה לשון הגדול
שנכתב תקדושה שימחה
על המים: (ב) שם
דברים שאינה כדאי
לשומען: (ג) שם לשון
החמה לשון נקדור
שֶׁלֹּל ויחזיקו שם פלח
נמחק: (ד) רש"י ד"ה
לשון וכו' עולו בדר' ד"ה
הגדול: (ה) עולו בדר' ד"ה
אמר וכו' הנה לא יאסורו
לשון וכו' והצרכו וכו'
(ו) בארז אלל בדר' ויכין
לשון למימר איפכא
דמשיחא:

לעזי רש"י

דימנציער, לתתוך
לחתיכות דקות, לקרוע
לגזרים.

מוסף רש"י

[illegible]

המקנא פרק ראשון סופה

לא שכיח. ולא מקסי אינשי אדעמייור למחשדינור לטוורור צבי. ויהא דמי לעיל לר שמעון מדוכור לא חלה עדס נמי לא חלו משוס דאכמי לא הור קיימא לן דרשא דהאי קרנ: **מתני'** שמי יכא עליה דורך. שררן להשקוה בירושים צ"ד הגדול חלקמן: נאמן

[illegible]

הנחושט מאלכסנדריא של מצרים לאות
דבעינן לפני ה' (במדבר ה) כדיליף לקמן (ח
חושש: ואם נפרמו. אינו חושש. פ
שבת 97 ע"ד): עד שמגלה אס ל

ל סוטה, אם נהרעו, כדור כל האמשים, ואם נפרעו

יש לה עדים במדינת הים לא שכחא: **מתני'** "כיצד עושה לה מוליכה לבית דין שבאוחו מקום ⁶ ומוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך רבי יהודה ואומר בעלה נאמן עליה: **גמ'** תרי ואיתו הא תלתא לימא מסייע ל' לרב ⁷ דאמר רב יהודה דאמר רב: לא שנו אלא בעיר אחד בדרך עמד רביא שלשה שמא יצטרך אחר מהן לנקבו ונמצא אחד מהן מתייחד עם העורה ללא הכא היינו מעמא כי היכי דליהו עליה ⁸ תלמידי חכמים אין כולי עלמא לא לימא מסייע ליה לאידך דרב דאמר רב יהודה אמר רב ⁹ לא שנו אלא כשרין אבל הווציאוה עשרה במטה לא הכא היינו טעמא דידעי לאתרוי' ביה: רבי יהודה אומר כבעלה וכו': תניא ¹⁰ רבי יהודה אומר בעלה נאמן מקל וחומר ומה נדה שהיא בברת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כל שכן ורבנן היא הנותנת נדה דכרת חמירא ליה ומרימן סוטה דלאו לא חמירא ליה ולא יהודה מקראי מייתי לה דתניא 'והביא האיש את אשתו אל הכתן מן התורה האיש מביא את אשתו אבל אמרו חכמים מוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך רבי יוסי אומר ¹¹ בעלה נאמן עליה מקל וחומר ומה נדה שהיא בברת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כ"ש אמרו לו לא אם אאמרת בנדה שכן יש לה היתר תאמר בסוטה שאין לה היתר ואומר ¹² מים גנובים ימתקו וכו' ר' יהודה אומר מן התורה האיש מביא את אשתו אל הכתן שנא' והביא האיש את אשתו אמר להו קל וחומר ברישא ופרכוה ויהדר אמר להו קרא רבי יהודה היינו תנא לקמא איכא בינייהו אבל אמרו: **מתני'** היו מעלין אותה לבית דין הגדול שבירושלים ומאיימין עליה בדרך שמאיימין על עדי נפשות ואומר לה בתי הרבה יין עושה הרבה שחוק עושה הרבה ילדות עושה הרבה שכנים הרעים עושין ¹³ עשי לשמו הגדול שנכתב בקדושה שלא ימחה על המים ואומר לפניו דברים ¹⁴ שאינם כדי לשומעין היא וכל משפחת בית אביה אם אמרה טמאה אני שוברת כתובתה ויוצאת וואם אמרה טהורה אני מעלין אותה לשער המזרח ¹⁵ שעל פתח שער נקדור ¹⁶ בששם המשקין את הסוסות ומטהרין את היולדות ומטהרין את המצורעין ¹⁷ וכהן אוהו בבגדיה

אם נקדעו נקדעו ואם נפרמו נפרמו עד שיהיו כ
רבי יהודה אומר אם היה לבה נאה לא היו
לא היה סותר היתה מתכסה בלבנים מכסה
ים ידו לתוך הלל העורה וביאת מקלת שרל רחמנא:
שער ונעשו בו נסים כדחנן בסדר יומא (דף לז:) ו
ומעשרין אם כוילדום. לקמן (שם) מפרש מלי היל: אותו כ
מה גדולה מקריעה שנקריעה לקריעים הרכה דמיני
ולקמן (שם) יליף לה מקרא: וסותר אם שפיר

הרע משונה לכאן ולכאן ולחסיכות הענות (סנהדרין סה.), וסותר את שערך. קל

١١

ל א ב מ"י פקד נ
 תכלתן קוטע ה' א'
 סגת עשן מ'
 לא ג טושיע' אליה' ס'
 כ פקדו' נהגה:
 לב ד מ"י פכ"י מהל'
 אסורו' נלה ה' א'
 טושיע' עס:
 ה (מ"י) פכ"י מהל'
 אסורו' ה' א' טושיע'
 אסור' ס' כ עש' א' יוד'
 ס' קלה ס' א':
 לג ו מ"י פכ"י א'
 קוטע' הלס' א' ב'
 סגת עשן מ'
 ז (מ"י) ס' טושיע' אליה'
 ס' קטו' עש' א':
 ח ט' עס' עס ה' א':
 לה ט' ב' מ"י פכ"י
 מהל' מחוקק' כספה'
 הלס':
 לו ל מ"י פכ"י מהל' קוטע'
 מ"י א' סגת עשן מ':
 לז מ' ס' הלס' ד'
 לח מ' ס' הלס' ד'

תוספות שאנץ

[illegible][illegible] β

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones